

κόνεις ξυλανθράκων και άνθρακιοειδοϋς (ἐξ Ἄλιβερίου), πύσαν ἐξ Ἄλιβερίου, ὡς και τὴν πύσαν τὴν κερδαιομένην ἐκ τῶν ἀεριογόνων ἐν Παλιούροις.

Τὸ ἐργοστάσιον τοῦτο θὰ εἶναι και πελάτης δυνάμεως 200 ἴππων τοῦ κεντρικοῦ σταθμοῦ Ἡλεκτρισμοῦ Παλιούρων.

Ἡ παραγωγή του δύναται γὰ ὀρισθῆ εἰς 5 — 10 τόννους καθ' ὄραν, ἦτοι 40 ἕως 80 τόννους ἡμερησίως, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζῃ τὴν διάθεσιν 10000 ἕως 20000 τόννων λιγνίτου Ψαχνῶν ἐτησίως.

Ἡ ἀξία τοῦ λιγνίτου Ψαχνῶν εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἀνθρακοπλίνθων ὑπολογίζεται εἰς τὰ 35% τῆς ἀξίας τοῦ γαιάνθρακος Κάρδιφ ἐν Πειραιεῖ.

δ). *Ἐγκατάσεις ἀποστάξεως ξυλιτῶν ἐν Ἄλιβερίῳ.* Ὁ λιγνίτης Ἄλιβερίου περιέχει τὸ ἥμισυ περίπου ξυλίτην ξυλοειδῆ ἐλαχίστης περιεκτικότητος εἰς τέφραν, ὅστις ἀποσταζόμενος δίδει ὑπόλειμμα *ἀνθρακιοειδές* δυνάμενον νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν ἀνθρακίτην εἰς τὰς ἀεριογόνους και συσκευὰς καύσεως ἰδιωτικῆς χρήσεως, θερμάστρας, μηχανικὰ μαγειρεῖα κλπ., συνάμα δὲ διάφορα ὑγρὰ ἀποστάγματα δυνάμενα διὰ πρώτης ἐπεξεργασίας νὰ μεταβληθῶσιν εἰς πύσαν στερεάν και ἔλαια κινήσεως πετρελαιομηχανῶν, ἕως οὗ μελετηθῆ ἡ ἐξαγωγή ἐξ αὐτῶν και πολυτιμοτέρων προϊόντων.

Ἀποχωριζόμενου τοῦ ξυλίτου διὰ κοσκινίσματος ἀπομένει λιγνίτης κατωτέρας ποιότητος και ἐλάχιστα στοιχίζων ὅστις δύναται νὰ καταναλωθῆ ἐν ἑλλείψει ἑτέρας ἀγορᾶς, εἰς τὸν ἔναντι κείμενον κεντρικὸν σταθμὸν Ὁρωποῦ.

Ὁ ξυλίτης ἀποσταζόμενος δύναται νὰ δώσῃ 40% ἀνθρακιοειδοϋς μεγίστης ἀξίας ὡς συγκρινόμενος οὐχὶ πλέον πρὸς τὸν γαιάνθρακα Κάρδιφ, ἀλλὰ τὸν ἀνθρακίτην ὑπερδιπλασίας τιμῆς. Ἡ κόνις τοῦ προϊόντος τούτου θὰ διατίθεται εἰς τὸ πλινθοποιεῖον Βρυσακίων ὡς ὑλικὸν μετ' ὀλίγης τέφρας και μεγάλης θερμαντικῆς ἰκανότητος ὡς και ἡ πύσα.

Ἡ οὕτω ἐπιτυγχανομένη ἀλληλοβοήθεια τῶν ἐργοστασίων αὐτῶν ἐξασφαλίζει τὴν οικονομικὴν ὑπόστασιν αὐτῶν και ἡ τοιαύτη πολιτικὴ εἶναι ἡ μόνη ὁδὸς πρὸς ἡμιμοποίησιν τῆς ἐν τοπίῳ λιγνιτοπαραγωγῆς.

Διὰ τῶν ὑποδειγματικῶν αὐτῶν ἐγκαταστάσεων θέλουσι λυθῆ ἅπαντα τὰ θεωρητικὰ ζητήματα καύσεως, ἀποστάξεως και πλινθοποιήσεως, ὥστε νὰ τεθῶσιν αἱ βάσεις τῆς ἀναπτύξεως και τῶν ὑπολοίπων λιγνιτωρυχειῶν τῆς Πελοποννήσου, Στερεᾶς και νήσων και δημιουργηθῆ πηγὴ ἀνεξαντλήτου ἔθνικοῦ πλοῦτου.

Ὁ κ. Π. Α. Ζαχαρίας σὺν τῷ ὑπομνήματι ὑπέβαλε και προϋπολογισμοὺς τῶν τεσσάρων ἐκτελεστέων ἔργων και σχέδιον καταστατικοῦ τοῦ συνδέσμου τῶν ἀνθρακωρυχειῶν κατάλληλον ὅπως ἐκτελέσῃ τὸν μέγαν αὐτοῦ προορισμὸν.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ

ΒΕΛΤΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΜΕΘΟΔΟΥ

Τοῦ Kjedah

Ἡ ἐν χρήσει μέθοδος Kjedah πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ἀζώτου ἐν ταῖς ἀζωτούχοις ὀργανικαῖς οὐσίαις, παρουσιάζουσα ὡς γνωστὸν, τὸ μειονέκτημα τῆς μακρᾶς διαρκείας, ἐτροποποιήθη ὑπὸ τοῦ Kleeman ὡς ἐξῆς:

Ἀφ' οὗ εἰσήγαγε ἐν τῇ ἀπιοειδῇ φιάλῃ καύσεως (Kjedahl) μίαν σταγόνα ἰδραργύρου, προσέθεσε ἀκολουθῶς ὑπεροξειδίου ὑδρογόνου (oxygenee) 30 ⁰/₁₀ και, εἶτα πικρὸν θεικὸν δξὺν (H₂SO₄).

Ὁ εἰρημμένος ἐπιστήμων ἤλεγξε τὴν ἀξίαν τῆς βελτιώσεως ταύτης ἐπὶ διαφόρων ἀζωτούχων οὐσιῶν (τροφιμῶν, νομῶν, λιπασμάτων), και ἔσχεν ἀποτελέσματα συνάδοντα πρὸς τὴν ἐπίσημον μέθοδον τῆν πιοθετημένην ὑπὸ τῶν Δοκιμαστικῶν Γεωπονικῶν Σταθμῶν (χημείων) τῆς Τσεχοσλοβακίας. Παρουσιάζει δὲ τὸ μέγα πλεονέκτημα βραχείας διαρκείας κατὰ τὴν ὀξείδωσιν (λευκασιν) ὡς ἔχει ἤδη ἡ μέθοδος.

Πρὸς ἀποφυγὴν παφλασμοῦ, ὅστις παράγεται κατὰ τὴν προσθήκην τοῦ H₂SO₄, δεόν ὁ ἐκτελὼν τὴν ἀνάλυσιν χημικὸς νὰ ψύχῃ τὴν φιάλην.

Δρ. Γ. ΜΙΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ, Χημικὸς

τ. Τημηματάρχης Β΄.